

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/375/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212227013
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7212227013.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., so sídlom Južné nábrežie 13, Košice, IČO: 44 518 684, zastúpeného JUDr. Ing. Radoslavom Huljakom, advokátom, so sídlom Kremnická 61, Košice, proti žalovaným 1. Š. L., nar. X.X.XXXX a 2. F. L., nar. X.XX.XXXX, obaja bytom X. XX, A. a 3. A. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XX, A., t.č. V. XX, A.D., všetci zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Rudolf Manik, PhD., MBA, MHA - ADVOKÁT s.r.o., so sídlom Masarykova 2, Košice, o zaplatenie 4.984,22 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku č.k. 13C/348/2015-134 zo 16.3.2016 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zaväzujúcom výroku a výroku o trovách konania.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovaným v 1., 2. a 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice II rozsudkom č.k. 13C/348/2015-134 zo dňa 16.3.2016 rozhodol nasledovne : Konanie v časti o zaplatenie 275,98 € zastavil.(I. výrok) Žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 4.708,24 € a úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.954,47 € od 4.7.2011 do 11.11.2011 a zo sumy 1.678,49 € od 12.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 2.151,23 € od 7.7.2012 do zaplatenia a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 878,52 € od 12.1.2013 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 200 € splatných vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do úplného splatenia celého dlhu, pod stratou výhody splátok.(II. výrok) V prevyšujúcom rozsahu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania nad úroky priznané žalobný návrh zamietol.(III. výrok) Žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania 299 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 767,08 €, a to v mesačných splátkach po 200 € splatných vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok. (IV. výrok)

2. Rozhodol tak o návrhu doručenom súdu dňa 24.9.2012, ktorým sa žalobca domáhal od žalovaných zaplatenia (spoločne a nerozdielne) sumy 4.984,22 € s príslušenstvom a náhrady trov konania s odôvodnením, že žalovaní v 1. až 3. rade v období od 1.1.2010 do 31.12.2011 užívali byt nachádzajúci sa v A. na B. č. XX, č. bytu X bez právneho dôvodu (bez platnej nájomnej zmluvy). Vo vzťahu k uvedenému bytu im bola pre neplatenie nájomného daná výpoveď (výpovedná lehota uplynula 31.12.2006), t.j. bez platnej nájomnej zmluvy byt užívali od 1.1.2007). Predmetom žalobného návrhu je časť nedoplatku z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2010 vo výške 1.954,47 € a nedoplatok z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie od 1.1.2011 do

31.12.2011 vo výške 2.153,23 €, spolu s nedoplatkom za užívanie bytu za mesiace 1-12/2011 vo výške 878,52 €. V priebehu konania (na pojednávaní dňa 16.9.2015) žalobca zobral návrh v časti o zaplatenie 275,98 € späť s odôvodnením, že na úhradu nedoplatku žalovaných vo výške 1.954,47 € bola v takejto výške započítaná časť z úhrady žalovaných realizovanej dňa 11.11.2011 v celkovej výške 4.000 €. Tým sa nedoplatok žalovaných z vyúčtovania za rok 2010 znížil na sumu 1.678,49 € (1.954,47 mínus 275,98 €). V zostávajúcej časti žalobca na návrhu zotrval.

Súd prvej inštancie zohľadnil aj stanovisko žalovaných, ktorí považovali návrh žalobcu za nedôvodný, nakoľko predmetný byt v tom čase užívali s jeho súhlasom a žiadali ho o splátky dlhu z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním, preto žiadali o zrušenie úrokov. Žalovaná v 3. rade namietala svoju pasívnu legitimitáciu a žiadala o vylúčenie z konania. Dôvodila, že nie je za predmetný dlh zodpovedná, o dlhu nevedela, dozvedela sa o ňom iba deň pred vykonaním exekúcie vypratáním bytu, pretože dovtedy jej o tomto rodičia (žalovaní v 1. a 2. rade) nepovedali. Uvádza, že v byte bývala s rodičmi do toho času, kým ich z bytu exekučne nevystaňovali, avšak všetky jej príjmy šli na vzdelávanie, a to aj potom ako v roku 2009 ukončila vysokoškolské štúdium.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 489, § 494, § 685 ods. 1, § 451 ods. 1, § 456, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka spolu s § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že pôvodne užívali žalovaní v 1. a 2. rade predmetný byt č. X v A. na B. ul. č. XX titulom spoločného užívania bytu manželmi a to na základe rozhodnutia o pridelení bytu a následne uzavretej dohody o užívaní bytu. Podľa ust. § 871 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo osobného užívania bytu vzniknuté podľa dovtedajších predpisov, ktoré trvalo ku dňu nadobudnutia účinnosti zákona č. 509/1991 Zb., t.j. ku dňu 1.1.1992, sa zmenilo dňom účinnosti tohto zákona na nájom. Nebolo medzi účastníkmi sporné, že nájom bytu zanikol výpoveďou z nájmu bytu, ktorú dal žalobca žalovaným v 1. a 2. rade, a to uplynutím výpovednej lehoty, dňom 31.12.2006. Žalovaní v 1. a 2. rade a žalovaná v 3. rade, ktorá spolu s nimi v predmetnom byte bývala ako spolubývajúca osoba - dcéra žalovaných v 1. a 2. rade, od nasledujúceho dňa 1.1.2007 byt užívali bez právneho titulu a to až do jeho vypratania vykonaním exekúcie v mesiaci november 2012. Od zániku nájmu bytu až do vypratania bytu vykonaním exekúcie v 11/20012, t.j. aj v žalovanom období od 1.1.2010 do 31.12.2011, žalovaní v byte bývali a teda ho užívali. Za jeho užívanie žalobcovi riadne nezaplatili, čím sa ne jeho úkor bezdôvodne obohatili. Bezodôvodné obohatenie vzniklo tým, že za užívanie bytu nezaplatili ani obvyklú cenu nájomného za takýto byt za mesiace 01 - 12/2010, ktoré bolo určené sumou 73,21 eura mesačne, t.j. spolu 878,52 eura. Nezaplatili ani sumu 1.678,49 eura ako cenu poskytnutých služieb v súvislosti s užívaním predmetného bytu v období od 1.1.2010 do 31.12.2010, na zaplatenie ktorej sumy ich žalobca vyzval vyhotovením vyúčtovania za rok 2010 (vo výške vyúčtovaného nedoplatku 2.230,45 eura). Rovnako nezaplatili sumu 2.151,23 € ako cenu poskytnutých služieb v súvislosti s užívaním predmetného bytu v období od 1.1.2011 do 31.12.2011, na zaplatenie ktorej sumy ich žalobca vyzval vyhotovením vyúčtovania za r. 2011. Celkom vzniklo žalovaným bezdôvodné obohatenie vo výške 4.708,24 eura. Súd preto zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade na vydanie bezdôvodného obohatenia v uvedenej výške žalobcovi, na úkor ktorého bezdôvodné obohatenie vzniklo. K námietke žalovanej v 3. rade, ktorou žiadala „o vylúčenie zo sporu“ súd poukázal na to, že právny zástupca žalovaných vzal túto námietku späť, ale aj ak by na námietke žalovaná v 3. rade zotrvala, nebola táto námietka dôvodná. Žalovaná v žalovanom období rokov 2010-2011 v predmetom byte bývala takisto, ako žalovaní v 1. a 2. rade, jej rodičia, bez právneho dôvodu. Neužívala predmetný byt titulom práva odvodeného od práva žalovaných v 1. a 2. rade, svojich rodičov, pretože títo k predmetnému bytu žiaden právny vzťah nemali. T.j. bezdôvodné obohatenie vznikalo všetkým bývajúcim vrátane žalovanej v 3. rade. Nedôvodná bola aj námietka žalovanej v 2. rade, že žalobca proti nim - žalovaným v 1. a 2. rade vedie viacero exekúcií. Pripojenými exekučnými spismi bolo preukázané, že predmetom žiadneho z exekučných konaní nie je dlh žalovaných, resp. pohľadávka žalobcu, ktorú žalobca vymáhal v tomto konaní.

Žalovaní sa nevydaním bezdôvodného obohatenia v čase keď na jeho vydanie boli vyzvaní, dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto má žalobca právo aj na úroky z omeškania. V prípade omeškania žalovaných s vydaním bezdôvodného obohatenia vzniknutého nezaplatením nedoplatkov z vyúčtovania služieb poskytnutých v súvislosti s užívaním bytu za roky 2010 a 2011, súd vzal za preukázané predloženými kópiami poštových doručeníek, že žalobca vyzval žalovaných na vydanie tak vyúčtovaného bezdôvodného obohatenia za rok 2010 doručením vyúčtovania dňa 2.6.2011 a rok 2011 doručením vyúčtovania dňa 5.6.2012. Vyúčtovania boli splatné do 30 dní od ich prevzatia a keďže ich žalovaní nezaplatili, dostali sa márnym uplynutím lehoty určenej na zaplatenie do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi tak vznikol nárok na úroky z omeškania. V danom prípade vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške o osem percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková

sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania t.j. k. 4.7.2011, ktorá bola v uvedený deň vo výške 1,25 % a teda žalobcovi súd priznal právo na úroky vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy 1.954,47 eura (tak ako žiadal žalobca) odo dňa začatia omeškania až do čiastočného zníženia dlžnej sumy dňa 11.11.2011 úhradou sumy 275,98 eura žalovanými a od 12.11.2011 až do zaplatenia z dlžnej sumy 1.678,49 eura, resp. odo dňa 7.7.2012, kedy bola základná úroková sadzba ECB vo výške 1 % žalobcovi súd priznal právo na úroky vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy 2.151,23 eura od uvedeného dňa až do zaplatenia. V prípade vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého nezaplatením ani obvyklých platieb za užívanie bytu v sume 73,21 eura/mesiac, spolu 878,52 eura, súd nemal za preukázané, že žalobca žalovaných na vydanie takto vzniknutého bezdôvodného obohatenia vyzval. Relevantnou výzvou na vydanie takto vzniknutého bezdôvodného obohatenia bolo až doručenie žalobného návrhu, s presne špecifikovanou sumou bezdôvodného obohatenia vzniknutého uvedeným spôsobom a teda až nasledujúcim dňom od doručenia žalobného návrhu mohli sa žalovaní dostať do omeškania. Žalobný návrh bol doručený spolu s platobným rozkazom dňa 27.12.2012 žalovaným v 1. a 2. rade a preto, keďže mali plniť v 15-dennej lehote, t.j. do 11.1.2013, dostali sa od nasledujúceho dňa do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia, vrátane žalovanej v 3. rade, keďže sa jedná o solidárny záväzok. Preto z dlžnej sumy 878,52 eura priznal súd žalobcovi právo na úroky z omeškania v zákonnej výške 8,75 % ročne, keďže základná úroková sadzba ECB bola k prvému dňu omeškania 12.1.2013, ktorá bola vo výške 0,75 %. V prevyšujúcom rozsahu súd žalobou uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania z vyššie uvedených dôvodov zamietol. Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., súd povolil žalovaným zaplatiť dlh v mesačných splátkach, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, pod stratou výhody splátok, čo znamená, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky stane sa splatným celý dlh. V časti o zaplatenie 275,98 eura, v ktorej vzal žalobca návrh späť, súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p. a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, keďže jeho neúspech spočíval len v pomerne nepatrnej časti týkajúcej sa príslušenstva uplatnenej pohľadávky.

4. Proti uvedenému rozsudku podali žalovaní v 1. až 3. rade v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov, že súd nedostatočne zistil skutkový stav veci a nesprávne vyhodnotil právny stav veci. Zároveň vyjadrili názor, že neboli splnené podmienky na vyhovieť návrhu, pretože absentujú esenciálne náležitosti nevyhnutné pre vyhovieť návrhu vo vzťahu k žalovanej v 3. rade, u ktorej je nepochybné, že obývala predmetný byt len do ukončenia vysokoškolského štúdia v júni 2009. Žalované obdobie sa týka rokov 2010, 2011, kedy už študovala na doktorandskom štúdiu pedagogickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. Preto opakovane namietla svoju pasívnu legitimáciu. Navyše žalovaní v odvolaní namietali premlčanie nároku žalobcu, pretože uplynula dvojročná subjektívna premlčacia lehota týkajúca sa nárokov za január až september 2010. Z uvedených dôvodov žiadali rozsudok zmeniť tak, že súd návrh zamietne prizná žalovaným náhradu trov konania.

5. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril písomne, navrhol rozsudok Okresného súdu Košice II potvrdiť ako zákonný a vecne správny, pretože prvostupňový súd v ňom vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a svoje rozhodnutie založil na správnom právnom posúdení veci. Vo vzťahu k námietke žalovanej v 3. rade týkajúcej sa pasívnej legitimácie žalobca poukázal na účastnícku výpoveď žalovanej v 3. rade, ktorá uviedla, že bývala v byte s rodičmi až do času kým ich z bytu exekučne nevystaňovali, pričom byt bol exekučne vypratý dňa 23.11.2012. Aj keď žalovaná v roku 2010 až 2011 študovala na doktorandskom štúdiu Pedagogickej fakulty UK v Bratislave, zároveň v tomto období bola zamestnaná na Strednej odbornej škole poľnohospodárskej v Košiciach na Kukučínovej ulici, čo sama uviedla v konaní, z čoho je zrejmé, že bývala v Košiciach. Za nedôvodnú žalobca považuje aj námietku týkajúcu sa premlčania na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie január až september 2010 nakoľko predmetom návrhu je nedoplatok z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2010 a nie vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie bytu za jednotlivé kalendárne mesiace roka 2010. Skutočnosť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu vyplývajúcejmu z vyúčtovania nákladov za obdobie roka 2010 sa žalobca dozvedel až vyhotovením vyúčtovania dňa 26.5.2011. Vzhľadom k tomu, že návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 24.9.2012 a s poukazom na § 107 ods. 1 OZ je námietka premlčania nedôvodná.

6. Žalovaní podávali odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a odvolací súd vec prejednával a rozhodoval v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016)

7. Podľa ust. § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalovaných uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

10. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovne:

12. Vychádzajúc z obsahu odvolania odvolací súd má za to, že žalovaný podané odvolanie odôvodnil tým, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., účinného v čase podania odvolania (účinného do 30.6.2016), ktoré dôvody zodpovedajú dôvodom upraveným v § 365 ods. 1 CSP (účinného od 1.7.2016) f/ že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h/ že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Ani jeden z týchto uplatnených dôvodov nie je daný.

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods1 písm f) CSP (§ 205 ods.2 písm.d/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods 1,2 CSP (ust. § 132 O.s.p.) alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192,193 a 205 CSP (ust. § 133 až 135 O.s.p.), pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods1 písm h) CSP (ust. § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že nebol naplnený odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm.d/ O.s.p. (§ 365 ods1 písm f) CSP), keďže súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods 1,2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na

všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo v konaní nevyšli najavo. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p. (§ 365 ods1 písm h) CSP).

17. Odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalovanej v 3. rade týkajúcu sa nedostatku jej pasívnej legitímácie pričom zdôrazňuje, že žalovaná uvedenú námietku vzniesla už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a súd prvej inštancie sa s touto jej námietkou náležite vysporiadal. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k správnym záverom o danosti pasívnej legitímácie žalovanej v 3. rade vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si uplatňuje v tomto konaní nárok na úhradu predmetnej sumy nie z titulu nájmu, ale z titulu bezdôvodného obohatenia. V konaní bolo preukázané, že v období, za ktoré si žalobca uplatňoval úhradu bezdôvodného obohatenia predmetný byt obývala so svojimi rodičmi aj žalovaná v 3. rade, t. j. k bezdôvodnému obohacovaniu došlo nielen u žalovaných v 1. a 2. rade, ale aj u žalovanej v 3. rade. Tak ako na to poukázal aj žalobca, samotná žalovaná v 3. rade vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že v predmetnom byte bývala so svojimi rodičmi až do vypratania bytu v rámci exekúcie (t. j. až do novembra 2012).

18. Nebolo možné akceptovať ani zo strany žalobcov vznesenú námietku premlčania. Podľa ust. § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohacovaniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Predmetom tohto konania bola úhrada bezdôvodného obohatenia vyplývajúca z vyúčtovania nákladov na služby spojené s bývaním za rok 2011, nedoplatok za užívanie predmetného bytu za rok 2011 (vo vzťahu ku ktorým nárokom žalovaní nevzniesli námietku premlčania) a z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2010 (ktorého premlčanie žalovaní namietali). Premlčacia lehota vo vzťahu k nároku z nedoplatku vyúčtovaných nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2010 však začala plynúť až odo dňa, kedy sa žalobca dozvedel, že došlo k takémuto bezdôvodnému obohacovaniu, a za tento deň možno považovať až deň vypracovania vyúčtovania nákladov za rok 2010 žalobcom.

19. Vo všeobecnosti platí, že nájomné sa platí v mesačných plneniach vo výške dohodnutej podľa už uvedených kritérií v nájomnej zmluve. Niektoré služby spojené s užívaním bytu, napríklad úhrady za výťah, upratovanie, odvoz odpadkov, osvetlenie spoločných priestorov a pod., sa platia osobitne, mimo nájomného, podľa celkových obstarávacích nákladov prenajímateľa rozpisovaných na jednotlivých nájomcov. Osobitne sa platí úhrada za dodávku tepla a teplej vody, za dodávku vody a za odvádzanie odpadových vôd. Úhrada za plnenia spojené s užívaním bytov sa platí preddavkovo mesačne spolu s úhradou nájomného (keď sa účastníci nedohodli alebo právny predpis neustanovil inak). Keďže ide o taký druh služieb, pri ktorých výška úhrady podľa osobitných predpisov závisí od skutočností, ktoré sa menia, v dohode o užívaní bytu sú určené iba preddavky na úhradu týchto služieb. Tieto úhrady sa vyúčtujú spravidla raz do roka po uplynutí určeného obdobia (napr. vykurovacieho obdobia). Úhrada sa má vypočítať na základe zistených skutočných nevyhnutných nákladov vynaložených organizáciou na ústredné kúrenie a na dodávku teplej vody, pričom nevyhnutnými nákladmi sú najmä cena spotrebovaného paliva, cena odobratej elektrickej energie, mzda za obsluhu vykurovacieho zariadenia, nemocenské poistenie kuričov a úhrada za odvoz popola a za kominárske práce. Plnením v tomto prípade nie je dohoda o preddavkoch, ale poskytnutie plnení spojených s užívaním bytu, teda nárok nemôže byť priznávaný z dôvodu preddavkov, ale len z dôvodu prenajímateľom poskytnutých plnení, ktorých výška sa pri nájme bytu preukazuje na základe vyúčtovania.

20. Premlčacia lehota vo vzťahu k nedoplatku zistenému vo vyúčtovaní nákladov na služby spojené s bývaním za rok 2010 preto začala plynúť až odo dňa vypracovania vyúčtovania nákladov za rok 2010 žalobcom. Vyúčtovanie bolo vypracované dňa 26.5.2011, subjektívna dvojročná premlčacia lehota teda v tomto prípade mohla začať plynúť až od tohto dňa a preto k podaniu žalobného návrhu (ktorý bol doručený súdu 24.9.2012) došlo včas, pred márnym uplynutím subjektívnej dvojročnej a aj objektívnej trojročnej premlčacej lehoty.

21. Zo všetkých uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalovaných nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolací súd preto dospel k záveru, že postupu

prvoinštančného súdu v konaní ani jeho rozhodnutiu nie je možné vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z odvolacích dôvodov a napadnutý rozsudok preto ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil vrátane správneho výroku o trovách konania.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Žalovaní boli v odvolacom konaní neúspešní, preto im nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerov hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).